Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: ”Gjæring Afklaring”, i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 323. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346603813680/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

saa Karl ikke turde andet end love ham, hvis Rebekka vilde, og de kunde faa Adgang, da at følge hende herop samme eller næste Dag.

Det gik lettere, end Karl havde ventet, for ham og Rebekka at komme ind næste Morgen. Det syntes virkelig, som om Fensmarks Uvished, om han vilde faa Rebekka at see eller ej, det sidste Par Dogn havde været en væsenlig Aarsag til Feberen. Han havde det betydelig bedre nu, og Sygeplejersken fjernede sig et Øjeblik, mens Karl og Rebekka var inde hos ham.

»Vil De sige mig oprigtigt, Frøken Woltersten, hvorfor De ikke kan elske mig?« sagde Fensmark lidenskabeligt og næsten højtideligt, idet han stirrede op mod Rebekka.

»Men hvad Nytte er dog det til, Dr. Fensmark? og hvad Nytte er det til, at jeg kommer herop?«

»De maa – De skal sige mig det!«

»Jamen hvis jeg nu ikke kan sige det. Det er mig virkelig meget vanskeligt. For ligesaa vist som jeg ikke kan elske Dem, ligesaa vist er der noget hos Dem, jeg synes rigtig godt om.«

»Er De vred paa mig?«

»Ikke nu. Jeg veed godt, at De intet mente eller vilde med Deres grove Uforskammethed mod mig, andet end at faa en Duel fremtvunget.«

»Hvad er det da, der er forkeert hos mig?«

»Forkeert! – Nej, det er virkelig for naivt – – Naar man ikke kan elske en Person, saa er det vel gjerne hans Kjærlighed, man synes der er noget forkeert ved.«

»Er min Kjærlighed da ikke stor nok?«

»Aa, jeg kan virkelig ikke svare paa saadan noget, Dr. Fensmark!«

»Jeg har dog viist, at Livet er mig intet værdt uden Dem.«

»Ja, hvad skal jeg sige – – Det er jo muligt, at Livet er Dem for lidet værdt.«

Fensmark saae spørgende paa hende.

»Ja, – en fuld Mand f. Eks. sætter jo Livet i Vove for sletingen Ting.«

»Hvad er da Livet værdt for Dem, Frøken Woltersten?«

»Livet – et mig naturligvis alt det værdt, som det rummer,« sagde Rebekka, henslaaende Spørgsmaalet som før, – men paa een Gang blev hun alvorlig: »Og jeg troer – eller jeg troede dog – nej, jeg troer ogsaa endnu, at Livet kan rumme noget, som – selv om det maaske